

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

ITÁLIE 2002

Centobuchi - Itálie

**Den první. Pátek 28.6.02, Teplice,
Stav tachometru: 28 196 km, ujeto 222 km,
Teplota: 21,9 °C**

Vyjíždím v 17,30 a jedu do Prahy po E 55 přes Lovosice. Před Prahou mám sraz s Lukášem na benzínové pumpě. Tam dorážím 18,30 a pokračujeme na další místo srazu s Jitkou k hotelu Hilton. Po dořešení všech detailů, nasedáme na stroje a jedeme po dálnici na Brno, odbočujeme na Benešov, přes který pokračujeme dále do Tábora. Pak po silnici č. 18 na Písek do Oltně a Opařan. Odbočujeme na Bechyni a jedeme do Týna nad Vltavou, kam dojíždíme ve 20,30h. Zde se setkáváme s posledním členem naší cesty, s Liborem. Jeho rodiče nám přichystali večeři a tak se s chutí pouštíme do jídla. Po jídle jsme jeli na chatu k Liborovi, kde dnešní noc přenocujeme. Zaparkovali jsme stroje a vyrazili do blízké hospůdky na točené, abychom domluvili poslední plány před cestou. Brzy okolo půlnoci jsme šli spát, abychom byli odpočatí na cestu.

**Den druhý. Sobota 29.6.02, Týn nad Vltavou,
Stav tachometru: 28 418 km, ujeto 517 km,
Teplota: 16 °C**

Vstáváme okolo 7 h a dokončujeme poslední přípravy před cestou. Mažeme řetězy a dobalujeme poslední věci do kufrů. Jedeme k Liborovi na snídani a zanedlouho vyrážíme na cestu za sluncem, mořem. Odjezd v 9,15 byl uspokojivý. V Týně poprvé tankuji za 400 Kč, zhruba 13 l. Pokračujeme v cestě směrem na Hlubokou n/ Vltavou do Českých Budějovic. Dále jedeme po silnici č.3 přes Kamenný újezd, Kaplici do Dolního Dvořiště. Do Rakouska vyjíždíme 10,30 a pokračujeme po č.125 přes Freistadt na Linz. Před Linzem najíždíme na dálnici A7, projíždíme jím a dále po A1 uháníme na Salzburg. Pak po A10 stále na jih. Po několika desítkách km vyjíždíme do Alp, kde nás začíná provázet déšť, letos poprvé až tady. Není nijak silný, ale pláštěnky nás rozhodně nezklamaly. Projíždíme Tauern a na prvním parkovišti za tunelem stavíme, sundáváme pláštěnky a po druhé dnes tankujeme. Tankuji plnou nádrž tj.14 l za 13,29 Eur. Po chvilce odpočinku nasedáme na mašiny a jedeme dále, přes tunel Katschberg a sjíždíme z dálnice do Gmundu, abychom navštívili a podívali se na největší přehradu v Evropě „Malta“. Vstup činí 7 Eur. Od místa mezi soutěskami skal, kde se vstup platí, se jede 14 km serpentinami a tunely do výše 1906 m.n.m. Nádherná vyjíždka pro motorku. Jen ta zima okolo 10°C a mlha lezoucí pod bundy nebyla nic moc. Stavba přehrady je nepřekonatelná ve spotřebě betonu. Pohled z výšky na miliony litrů průzračné vody je nezapomenutelný. Vrcholky zasněžených Alpských velikánů nás okouzlovali každým dalším pohledem víc a víc. Fotoaparáty, proto nezůstaly bez práce. I přes příšernou zimu, jsme na Maltě zůstali něco přes 2 hodiny, než jsme se rozhodli toto místo opustit. Opět jsme dojeli na dálnici A10 na Villach a uháníme s časem o závod na italské hranice. Několik km před hranicemi tankuji dnes po třetí, 11 l za 10,44 Eur. Po A2 vyjíždíme do Itálie a směrem na Carmie po A23. Tady sjíždíme z dálnice a dále po silnici č. 13 míjíme Venzone a Ospedaletto a v Gemoně di Friuli nacházíme kemp „Ai Pioppi“. Jdeme se zapsat a zjistit informace o platbě a pak hurá najít místo na nocleh. Při našem stavění stanů a vytahování spacáků, Libor zjistil, že zapomněl tyčky od stanu. Takový menší nepodstatný detail pro dovolenou pod stanem... Pro dnešní noc Liborovi a Jitce nezbylo nic jiného než přespat ve stanu u Lukáše. Udělali jsme si k večeři výrobky od vitany a pak hurá chrnět.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

**Den třetí. Neděle 30.6.02, kemp Ai Pioppi,
Stav tachometru: 29 035 km, ujeto 547 km,
Teplota: 16 °C**

Vzbudili jsme se okolo 7 h ráno, nebe bylo nádherně modré, vůně Alp nás naladila na pořádnou snídani. Pojedli jsme jako králové a začali balit stany. Libor měl však jednu práci navíc. Šel se podívat do blízkého háječku po nějakých vhodných výztužích do stanu místo zapomenutých tyček. Byl úspěšný a dotáhl si čtyři pruty, které slepil izolepou a přivázal k motorce. Okolo 10 h je vše připraveno na cestu. Jdeme zaplatit nocleh. Za osobu 4,10 a motorku 4,60 Euro, což je víc než dobrý. Teplota vylezla na 20 °C a slunce začalo pěkně hřát. Vydáváme se na cestu po silnici č. 463 na St.Daniele di Friuli a Dignano. V malém městečku Codroipo najíždíme na č.13 a brzy jsme v Pordenone. Pokračujeme po neplacených státních silnicích, které jsou dost v dobrém stavu, není na nich ještě tak velký provoz jako u pobřeží, kde už se musí jet po dálnicích, pokud se nechcete zbláznit v městských zácpách a po 100 m na semaforech. Po č.13 projíždíme okolo Sacile, přes Conegliano, Spresiano až do Trevisa a následně Mestre. Míjíme Venezii, kde jsme tankovali za 10 Eur a po E55 (309), jedeme přes Chioggu na Ravenu, Rimini a Riccinone. Zde je již zmíněný neúnosný provoz, tak se vracíme zpět na dálnici A14 a pokračujeme v cestě na Anconu. Za Anconou opět zastavujeme na nezbytné dotankování, za 14,11 Euro necelých 13 l. Máme před sebou zhruba 150 km do cíle a tak jedeme dál ať už jsme na místě. Je kolem 20 h večer, když sjíždíme z dálnice na San Benedetto del Tronto. Míříme do Centobuchi do místní pizzerie „Giovanna“, kde se máme sejít s Vincenzem. Dorazili jsme na místo, unavení, ale šťastní, že už jsme tady. Trochu nervosní vstupujeme do pizzerie, ale signora Giovanna zde nebyla. Tak jsme se anglicko-italsky domluvili s barmanem, aby nám zavolal Vincenza. Byl velice ochotný a my rádi, že první střet s italskou rychlostí mluveného slova dopadl skvěle. Vincenzo dorazil během 5 minut a vítal nás s otevřenou náručí. Naše prosby jet do kempu ubytovat se ještě relativně za světla byly marné. Čekala nás pravá italská pizza a věřte, že nebyla bohatě obložená! Džbáněk dobrého italského vína nám rozhodně neuškodil. Povíдали jsme co nového u nás i tady v Centobuchi a brzy byla půlnoc. Vincenzo nás doprovodil do kempu 7 km vzdáleného v San Benedettu. Kemp „Sea side“, byl mým přechodným bydlištěm i na loňském srazu. Je velký, zelený a tichý, dokonale vyhovuje mým požadavkům. Momentálně však v době našeho příjezdu byla kancelář zavřena a tak jsme na radu Vincenza postavili stany na volném místě, s tím, že to ráno vyřídíme. Trochu nejistí jsme ho poslechli a stany postavili. Moc jsme nediskutovali a brzy zalehli. Byli jsme totálně vyčerpaní. Zítra nás čekalo jen samé dobré a tak jsme si o tom nechali zdát.

**Den čtvrtý. Pondělí 1.7. 02, San Benedetto del Tronto,
Stav tachometru: 29 582 km,
Teplota: 20 °C**

Ráno jsme se vzbudili v 7,30 a plni očekávání jsme se nasnídali. Já jsem šel do kanceláře kempu nahlásit náš příjezd a pobyt. Domluvili jsme se na dnech a platbě a tím bylo vše vyřešeno. Celý pobyt, celkem 7 nocí nás stál 117 Eur. Naše obavy z neoprávněného postavení stanů byly zbytečné. Když bylo vše vyjednáno, vydali jsme se patřičně vybaveni na pláž, jen už abychom byli ve vlnách. Je okolo 10 h a my jsme dorazili na pláž. Rozbalili jsme karimatky, sundali botky a už jsme upalovali co nám síly stačili rovnou do vody. Je krásně teplo něco přes 30 °C a tak se smažíme a vyvaluje špeky. Libor sluníčko přes poledne nerad a tak se ve 13 h sebral a šel se podívat po okolí. To my, jako lidé nevážící si své zdravé kůže jsme si tam hověli dále a byli jsme dokonale spokojení. Libor se vrátil okolo 16 h a tak jsme se také sbalili, pro dnešek jsme si řekli dost, a vydali se nazpět do kempu. Museli jsme pro nějaké jídlo do marketu, protože nám došel chleba a voda. Nakoupili jsme něco málo jídla a nezapomněli na pivo! Večer jsem vyrazil za Vincenzem k němu do práce, abychom se domluvili na programu pro další dny. Předal jsem mu dárek a jak jsme očekával, byl velice nadšen a potěšen. Měl jsme z toho velikou radost. Asi po hodině milého povídání, jsme odjel zpět do kempu s tím, že se sejdeme zítra večer v pizzerii i s Adrianem. U stanů nebyl nikdo. Libor s Jitkou a Lukáš šli nejspíš do města, podívat se po okolí a tak relaxuju před stanem a těším se na zítřek, kdy uvidíme své přátele. Spát jsme šli brzy, už ve 22h, nějak nás zmohla nastřádaná únava z cesty a tak jdeme spát. Energie je potřeba i na dovolené.

**Den pátý. Úterý 2.7. 02, San Benedetto del Tronto
Stav tachometru: 29 582 km,
Teplota: 24 °C**

www.journey.cz

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Kolem 8h nás vzbudil zpěv místního ptactva, posnídali jsme, a protože je, lehce pod mrakem, ale přesto teplo, máme náladu tak akorát na válení se před stanem. Jitka s Liborem jsou však velmi aktivní a tak nás donutili k menší aktivitě. Oni se vydali na obhlídku San Benedetto a nám s Lukášem stačilo dojít na pláž. Pokořili jsme vlnami vzdouvající se hladinu moře a kupodivu nám nebyla ani zima. Vlny byli opravdu slušné, nejspíš se někde na širém moři odehrávala nějaká bouřka. Okolo 13h se k nám přidal i Libor s Jitkou a zbytek dne jsme strávili tímto způsobem. Okolo 15h se slunce umoudřilo a začalo se klubat mezi mraky. Pálilo nepředstavitelně tak jsme se sebrali a raději se šli povalovat ke stanům. Zajeli jsme koupit pár dobrot, mezi nimi i několik litříků vína a v klidu a pohodě vychutnáváme nejen víno, ale hlavně klid a vůni dovolené. Večer nás čeká akce s Adrianem a Vincenzem v pizzerii a tak se začínáme připravovat. Nastala doba setkání a tak všichni vyrážíme do Centobuchi na místo srazu. Vincenzo přijel vzápětí po nás na své krasavici Suzuki r.82 náležitě pyšný a vážně mu to na ní slušelo. Adriano přijel tradičně na kole, i přestože má nejkrásnější stroj co Suzuki vyrobila, ZX 12R, není co dodat. Dali jsme si kávu, pivo a jedinečnou zmrzlinu a konverzace byla tak plyná a příjemná, že najednou bylo po půl dvanácté. Rádi bychom pokračovali, ale kemp má elektronickou bránu, která se automaticky o půlnoci sama zavře a otevře se až v 7h ráno. Měli jsme co dělat, protože máme 10 minut než se zavře. Jeli jsme docela rychle, ale nestačilo to, brána byla zavřená. Vedle je branka pro chodce, která se zamyká na klíč, tak to zkusíme tudy. Sklopili jsme zrcátka, stupačky a vše co se dalo a vsoukali jsme se dovnitř s odřenýma ušima. Zaparkovali jsme a šli spát.

**Den šestý. Středa 3.7. 02, San Benedetto del Tronto,
Stav tachometru: 29 598 km, ujeté 13,2 km,
Teplota: 26°C**

Vstáváme v 7,30h a tak jako každé ráno snídáme a dlouze se probouzíme do nového dne. V 9h přijel Vincenzo, aby s námi jel do nejbližší prodejny Kawasaki v Porto di Ascoli, abychom koupili nový šroub na přední brzdu, který po cestě do Itálie Libor z motorky ztratil. V Kawasaki jsme nepochodili a tak jedeme do nedaleké Hondy, kde charisma Vincenza náležitě zapůsobilo a nejen, že šroub měli, ale dali nám jej zadarmo. Po 10h jsme již zase v kempu, a přestože je už 32°C, k moři se nám nechce. Nalili jsme si vínko a odpočívali v kempu. Po poledni a lehkém obědě od vitany jsme přeci jen vyrazili na pláž. Ve stínu palem bylo jedinečně a tak jsme ani netoužili po slunci. Kolem 19h jsme vyrazili zpět do kempu na malé občerstvení a dohodli jsme se, že vyrazíme někde na večeri. Po 21h, když zde začíná pravý život na přeplněných ulicích, vydali jsme se na peší zónu. Po cestě jsme si dali pivo a začalo nám kručet v břiše. Vydali jsme se do odlehlých uliček Porta Ascoli hledat nějakou slušně vyhlížející pizzerii. Našli jsme ji a dali si pěkně do nosu. Dobrá pizza a láhev růžového vína nám zvedla všem náladu. To bylo přesně to, co jsme potřebovali. Návrat po peší zóně nás tak unavil, že když jsme okolo 1h došli do kempu, všichni jsme padli do vyhřátých stanů a ihned jsme spali.

**Den sedmý. Čtvrtek 4.7. 02, San Benedetto del Tronto,
Stav tachometru: 29 611,2 km,
Teplota: 27,2°C**

Vstáváme po 7h a teplota je úžasná, 27 °C ve stínu. Čeká nás horký den. Přišla SMS, že u nás v Čechách je bouřka, leje jako z konve, nebo černé jako bota a zima zkrátka léto v Čechách. O to větší spokojenost vládne zde v San Benedetto. Škodolibě, ale co naplat. Jako obvykle vegetíme před stany ve společnosti vína. Myslím si však, že brzy všichni usneme, ale než se tak stalo, jdeme k moři, když už jsme sem přijeli. Nevím jak ovšem tento den přežijeme bez spálenin, slunce dnes fakt pálí. Večer nás čeká hostina se všemi přáteli z okolí. Přijede Nicola, Giancarlo s Patrizii a tak nás bude dost. Odpoledne jsme strávili u moře a samozřejmě, že i v něm. Já jsem šlápl na ježka a tak jsem v kempu tahal bodliny. Moc to ovšem nešlo. Pár jsem jich vytahal, ale oni spíš než ven, zalézali dovnitř, do paty. Uvidím, ono se to vybarví. Nastala nezbytná koupel od soli a také jsme se hodili do gala před velkou sešlostí s přáteli. V 19,30h jsme se sešli opět v Centobuchi na smluveném místě a netrpělivě očekávali ostatní. Po pár minutách dorazili i Giancarlo s Patrizii. Po chvilce přijel náš skvělý Vincenzo, že všichni ostatní nás již čekají v restauraci. Bylo nás 11 a tak stůl byl neustále plný všemožných dobrot. Začali jsme kyselými sardelkami naloženými v olivovém oleji s bazalkou, pak donesli ohromné mísy mušlí, ze kterých nezbylo zanedlouho vůbec nic. K tomu všemu přirozeně bílý chléb, bílé víno a vodu. Byli jsme částečně zasyceni, holky samo sebou už skoro nemohli, ale chody pokračovali. Následovala paella, plná mušlí, krevet a chobotnic. Vonělo a vypadalo to naprosto nádherně, tak jsme se s chutí pustili do jídla. Když jsme dojedli

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoli dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

naložené porce, mysleli jsme, že praskneme, jenže oni nás čekali ještě špagety s mořskými plody. Tak teď už vážně dost! Kdepak, čekalo nás hlavní jídlo. Zatím jsme jedli pouze předkrmy jak nás poučili naši italští spolustolovníci. Těžce oddychující jsme se pustili do fritované ryby se salátem a bílým chlebem. Nenucenost a přátelství našich kamarádů, z nás dělalo rovnocenné partnery. Ačkoliv jsme tato nebo podobná jídla nikdy nejedli, měli jsme mezi nimi pocit jako kdybychom jedli chobotnice od jak živa. Bylo to vynikající jídlo! Ukončením hostiny, která trvala 3h jsme si dali kávu. Jedinečné! Kdo nepil italskou kávu, nepochopí co se tím myslí. Naprosto přecpaní jedeme do baru Giovanna, kde povinně jíme citrónovou zmrzlinu. Zdvorně jsme odmítali, že už nic nepožijeme, ale byli jsme poučeni, že se lépe, tráví ryby a mořské plody, když se sní citrónová zmrzlina nebo cokoli co citrón obsahuje. Tak jsme ji pomalu snědli a vážně, rozhodně jsme se cítili lépe. Nijak nám nespáskla vzedmutá břicha, sněženým kvantem jídla, ale bylo to lepší. Ještě jsme si asi hodinu povídali, rozloučili jsme se a každý odjel domů a my do kempu, s tím, že se uvidíme v neděli na srazu, pořádaný Vincenzem. Do kempu jsme dorazili po zavíračce a tak nám nezbylo nic jiného než se opět vsouvat do kempu postraní brankou pro chodce. Před stany jsme si dali ještě vínko a probírali zážitky z hostiny. Kolem 02h jsme to vzdali a šli si lehnout.

**Den osmý. Pátek 5.7. 02, San Benedetto del Tronto,
Stav tachometru: 29 630 km, ujeté 18,8 km,
Teplota: 26°C**

Vstáváme v 8h, je teplo, ale zataženo. Stále máme nacpané žaludky a tak jen poleháváme. Po poledni jsme vyrazili do přístavu podívat se na lodě a pak jsme zůstali na pláži bez vlnolamů až do večera. Večer jsme zajeli za Vincenzem do kanceláře moto klubu, abychom se podívali co má za nová ocenění a také zeptat se zda nechce pomoci s přípravami na sraz, ale jak jsme čekali, nechtěl. Poekali jsme a brzy jsme se vrátili do kempu.

**Den devátý. Sobota 6.7. 02, San Benedetto del Tronto,
Stav tachometru: 29 644 km, ujeté 14 km,
Teplota: 24°C**

Budíček byl v 8h a po rychlé snídani jsme se rozhodli, že opálení jsme dosti, tak zůstaneme v kempu a společnost nám udělá 5 l demižon červeného vína. Libor s Jitkou se nechtěli zúčastnit této akce a tak nás tři opustili. Kolem 15h, nám víno došlo a tak jsme vyrazili na pláž. To, co s námi víno a slunce udělalo, nechtějte nikdo ani vědět. Byla to legrace, ale jako střízlivý by jsme takové vylomeniny jako skákat z kamenů do vln, nikdy neudělali. Naštěstí jsme v pohodě a věřím, že tak blbů už nikdy nebudeme. Ve 20h nás čekala večere u Adriana doma. Tak trochu nadělení, v našem stavu. Ale do té doby, než jsme odjížděli nám bylo fajn. Sešli jsme se s Vincenzem v Centobuchi v pizzerii a jeli jsme za ním k Adrianovi domů. Ten nás očekával jak se sluší a patří, je pravý hostitel, gentleman a všeuměl v jednom. Večere byla složená z italské kuchyně, připravená jedinečným kuchařem. Nikým jiným než samotným Adrianem. Večer se protáhl opět k půlnoci a tak jsme se rozloučili, abychom byli fit na zítřejší sraz a následující odjezd zpět domů do české republiky. Bránu jsme projeli jen taktak a po zaparkování mašin jsme ulehli do spacáků.

**Den Desátý. Neděle 7.7. 02, San Benedetto del Tronto,
Stav tachometru: 29 658 km, ujeté 14 km,
Teplota: 25°C**

Vstáváme brzy. Je 6 h ráno a my balíme na cestu. Rychle snídáme a balíme. Jdeme vyřídít odhlášení pobytu do kempu a vracíme klíče. V 8,15h vyjíždíme ze San Benedetto do Centobuchi, kde je na náměstí sraz s Vincenzem a ostatními účastníky srazu. Zahájení a odjezd na plánovanou vyjížďku klubu je v 9 h. Je zde spousta krásných motorek. Nové i staré, ale všechny náramně naleštěné a hýčkané. Adriano samozřejmě natáčí tuto událost na kameru a tak bude tento sraz zaznamenán v archivu klubu Vecchie Glorie. V 9 h Vincenzo jako prezident klubu a rovněž organizátor akce, vyzval všechny zúčastněné k výjezdu na místo určené. Všichni jedou velice ukázněně a spolu. Nikdo nikomu neujíždí a nemá potřebu se předvádět co zrovna ta jeho mašina umí. Vše probíhá

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

v poklidu, je cítit atmosféra přátelství a radosti ze společné jízdy. Jedeme na místo vzdálené 100 km, přes malá městečka i větší města, obyvatelé mávají z oken nebo tleskají u silnice. Všichni přátelsky kynou hlavou či rukou a nebo lehce troubí na pozdrav. Asi po 70 km stavíme na benzínové pumpě doplnit palivo a povinně se obléci před zimou v 9 km úseku tunelů. Jsme varováni, že je v nich obrovská zima a tak dáváme na rady a oblékáme se. Projíždění Apenin po horských serpentínách je nádherné. Pár tunelů jsme projeli, ale zimu jsme nepocíťovali. Teplota okolo 20°C v tunelech nám rozhodně nepřipomínala tu zimu co nám popisovali italští kamarádi. Jsme zkrátka otužilejší. Jim však zima byla i přes svetry a šátky. Další zastávka byla v horském městečku Cittareale, kde jsme se občerstvili u stolů plných koláčků a pizzy. Podívali jsme se do místního kostelíčka, kde jsme zapálili svíčku za všechny dobré lidi. Po chvilce odpočinku jsme se vydali na místo určené k dnešnímu srazu. Bylo jen pod městečkem v zeleném údolí, kde byl kostel a posvátné místo madony, ochraňující vodu. Místo se jmenuje Madonna Capo d'Aqua. Zde, jako na každém srazu v Itálii, nám místní kněz požehnal, a my se po krátké mši dali s chutí do oběda na trávě. Následovala siesta, tradiční odpočinek po jídle, zpestřený povídáním a focením s kamarády. V 15 h opouštíme posvátné místo Madonna Capo d'Aqua a odjíždíme na kávu do nedalekého baru. Nás však tlačí čas a tak se ač velice neradi loučíme s kamarády a se slzami v očích opouštíme toto místo. Adriano, který nás zanedlouho po výjezdu z Centobuchi dojel na své ZX 12, nás doprovodil až na nájezd na dálnici v San Benedettu del Tronto. Rozloučili jsme se a my dále pokračovali už sami směrem na Anconu, Rimini... Další tankování bylo v Anconě, za 17 Eur plnou. Cílem naší dnešní cesty je útulný kemp Ai Pioppi na úpatí Alp, ve městě Gemona di Friuli. Je to 600 km, je 16,45h a tak máme docela co dělat. Nedaleko za Rimini nás zastavila nedělní zácpa. Přes předjíždění aut a autobusů nás zácpa dost zdržela. Úsek mezi Rimini a Ravenou, což je 42 km jsme projížděli přes dvě hodiny. Tím náš plán dojet až k úpatí Alp skončil. Upachtění věčným stáním a kličkováním jsme skoro za tmy našli kemp v Pompose, blízko Raveny. Rozbalili jsme stany, šli se umýt a vyrazili na večeři. Libor s Jitkou zůstali v kempu a dojížděli své zásoby. Kolem 01.30 jsme se vrátili ke stanům a zalezli do spacáků. Zítra nás čeká dost dlouhá cesta.

Den jedenáctý. Pondělí 8.7. 02, Lido di Pomposa,

Stav tachometru: 29 929 km, ujetu 271 km, na sraze ujetu 108 km, celkem 30 147 km,

Teplota: 24°C

Vstáváme okolo 8 h a ráno je jako každé jiné. Snídáme, balíme a loučíme se v duchu s teplou Itálií. Po zabalení dojíždíme na recepci, kde platíme dnešní přenocování. Místo za stan pro všechny 12 eur, osoba 6 eur. Zaplatili jsme a odjíždíme vstříc domovu. Vyjíždíme s kempu směrem na Venezii. Po projetí Venezie, kde jsem natankovali za 15,33 eur míříme na Udine. Okolo poledního přejíždíme Villach, následně hranice do Rakouska a pokračujeme skrz Alpy, které jsou nádherné. Je jasno, obloha modrá, hory jak namalované. Celý den s malými přestávkami na protažení a občerstvení jedeme v kuse, protože zítra musíme být v práci. Libora navíc ještě čeká cesta do německého Dortmundu, kde pracuje. Jedeme stejnou trasou jako před týdnem, ale v opačném směru. Míjíme Tauern a Katschberg pass a po E651 jedeme směrem na Linz. Před Linzem v Ansfeldu tankuju za 10 eur, 10,54 l. Ve 21,30 h přejíždíme hranice Česka ve Studánkách u Vyššího Brodu. Ve 22,30 h jsme v Českých Budějovicích, kde se loučíme s Liborem a Jitkou, kteří to mají už jen pár km domů, do Týna nad Vltavou. Dále tedy pokračujeme sami směrem na Tábor a Prahu. Ve 23,30 h jsme v Táboře a na pumpě kde tankujeme za 300 Kč, po malém občerstvení, kávé a sendviči pokračujeme dál směr Praha. Odbočujeme na Benešov a dále na Prahu. Valíme to, co to dá. Jenže jsme dost unavení, tak každou chvilku zastavujeme a snažíme se probudit všechny smysly, abychom po cestě neusnuli. Proto nám také cesta z Č. Budějovic trvala dvě hodiny. Je celkem teplo, na Česko, a tak se jede slušně. V 1 h jsme v Praze a my pokračujeme po dálnici na Teplice. V 02,40 h jsme před barákem v Teplicích a tak si říkáme, že bychom nejraději jeli zpět. Uklízíme mašiny do garáže a jdeme spát. Stav tachometru je **31 144 km** a tak máme dnes za sebou celých 997 km.